

K O B R A

KULTURNÍ OBČASNÍK REGIONÁLNÍCH
AUTORŮ

ČERVEN 2002 *** ROČNÍK III.*** ČÍSLO 6

Citát inspirující:

Jen málo spisovatelům se líbí knihy ostatních spisovatelů. Začnou se jim líbit až po jejich smrti. Spisovatelé mají rádi své vlastní sračky. Já jsem jeden z nich. Charles Bukowski – z knihy Kapitán odešel na oběd a námořníci převzali velení.

SONET O NÁS

Lukáš BABORÁK

Jsem s tebou, na cestách jdoucích k duze
jen veď mě a napij se z mé lásky
jsem s tebou, však zbyteční je chůze
jít slepý a čekat na otázky.

Jsi se mnou, když zříkám se svých cílů
když padám, mám ruce v dlaních tvých
jsi se mnou, čímž dodáváš mi sílu
tvé bytí jest důvod můj, znát smích.

Jsme spolu, my bok po boku jdoucí
na časy věků, tys vždy má prvá
jsme spolu, štěstím nevidoucí
kěž tato chvíle věčně trvá.

To láska dál nám cestu klestí
však běda ... jdeme na rozcestí.

LETNÍ FEJETON

Prázdniny a dovolené klepou na dveře, a tak jsem se rozhodl, že i já téma dnešního fejetonu trochu odlehčím a popřeji kolegům a kolegyním trochu toho sluníčka, teplé vody, pohody a klidu. A protože jsme literární spolek, měli bychom si odpočinout i od psaní a knih vůbec nebo se jim právě věnovat víc, neboť na své miláčky nemáme v běžném pracovním shonu mnoho času?

Vzpomínám si, jak jsem o loňské dovolené vstával brzy ráno, abych napsal těch svých povinných několik stránek textu novely Jak na Nový rok. No řeknu vám, že se k tomu letos asi nepřinutím, i když námětů by bylo, ale k létu přece jenom patří spíš odpočinek (třeba na chatě a chalupě, kdy si málem useknete prsty), lenošení a nicnedělání a k tomu patří, říkejte si, co chcete, pěkná knížka.

Ti z nás, kteří budou poznávat pláže moří a pamětihodnosti dalekých míst by určitě neměli zapomenout do kufru přibalit knížku Michala Viewegha Účastníci zájezdu. Ti, kdo budou u rybníka za městem nadávat na počasí, by neměli zapomenout na Vančurovo Rozmarné léto. Vyhovující je i Kolárové Léto s kovbojem a ti, kdo se nechtějí spokojit s dovolenou na naší matičce Zemi (viz kosmická turistika), necht' sáhnou třeba po Součkově Slunečním jezeře. Pro Prochora tady mám lahůdku - knížku Zuzany Franckové o prázdninách prožitých v Itálii.

A ti z vás, kteří o té své zajímavé knížce napíšete do rubriky Řekni mi, co čteš ... mně udělají radost dvojnásobnou. Takže vážení a milí regionální autoři, prožijte příjemné léto se všim, co k tomu patří, ať už je to na kopci za městem nebo v nějaké té Tramtárii. Ve zdraví se vraťte a kdyby na vás přece jenom přišla chvilka slabosti (třeba vás neuspokojí večere v šestihvězdičkovém hotelu, manželka s vámi nebude mluvit, protože jste se dívali po té vyvinuté slečně v bikinách, atp.), sedněte a napište o prožitém třeba letní fejeton. Věřím, že i my ostatní, kteří prožijeme léto většinou pracovně, si o tom všem rádi přečteme a budeme moci říkat s Felixem Holzmanem: „Jó, tam je krásně, tam jsem taky jednou chtěl jet!“

Váš Václav

P.S. Pokud se dozvíte o nějaké soutěži, možnosti publikování nebo jiné akci, která by mohla ostatní literáty zajímat, informujte mě a prostřednictvím Kobry i další členy. Přivítám i další literární práce, názory na kulturu i v širším slova smyslu a třeba i na Kobru samotnou.

ŠRÁMKOVA SOBOTKA A LIS

V neděli 30.června 2002 budou vyhlášeny výsledky literární soutěže v rámci festivalu Šrámkova Sobotka. Letos se nikomu z našich členů nepodařilo proniknout do výsledkové listiny. Ale pro zajímavost přináším přehled ocenění našich autorů (v roce 1988 a 1989 ještě náš spolek neexistoval, ale úspěchy Jany Hofmanové není možno opomenout).

Zajímavé je, že jsme byli úspěšnější v próze než poezii (pouze jedno čestné uznání). Nejúspěšnější, díky paní Hofmanové, v historicko-vědních kategoriích.

1988

- **Hofmanová Jana**, 1.místo (historická práce), Po stopách jičínských motivů v literární tvorbě

1989

- **Hofmanová Jana**, 2.místo (historická práce), J.B.Foerster a Jičín

1990

- **Procházka Bohumír**, čestné uznání (próza), fejetony v oblastním tisku

1991

- **Procházka Bohumír**, čestné uznání (próza), povídky Hra a Glosář

1992

- **Patka Jiří**, 3.místo (próza), próza Světla na pobřeží

- **Hofmanová Jana**, 3.místo (historická práce), František Lepař – pedagog a vědec

- **Procházka Bohumír**, čestné uznání (próza), povídka Chtění

1993

- **Franc Václav**, čestné uznání (próza), povídka Popelka

1994

- **Zákoutská Zlata**, 2.místo (próza), soubor Kukátko do minula

- **Franc Václav**, čestné uznání (poezie), soubor básní Samotka

1995

- **Hofmanová Jana**, 2.místo (historická práce), Irma Geislová – básnický objev naší doby

- **Zákoutská Zlata**, 3.místo (próza), soubor Kukátko do minula, 2.díl

1996

- **Zákoutská Zlata**, 2.místo (próza), soubor Kukátko do minula, 3.díl

- **Franc Václav**, čestné uznání (próza), krátké povídky

1997

- **Hofmanová Jana**, 3.místo (historická práce), Působení jezuitů v Jičíně ...

1998

- **Zákoutská Zlata**, 2.místo (próza), soubor Čtvero ročních krkonošských proměn

2001

- **Hofmanová Jana**, čestné uznání (historická práce), Bedřich křídlo -klavírní virtuos a skladatel

- **Franc Václav**, čestné uznání (historická práce), Řeheč- vesnice na konci století

POSCHŮZKOVÉ DOZVUKY

Na schůzku ve středu 5.června mezi nás přišla paní Hana Vrbová. Zúčastnila se již jako divák našeho březnového autorského čtení, což jí dodalo odvahu a přišla mezi nás. O spolku se dozvěděla z regionálního tisku.

Pracovala 15 let jako redaktorka odborného časopisu Architekt a do Jičína se přistěhovala na podzim 2001. Dosud nepublikovala, pokud pochopitelně nepočítáme odborné články. Píše fejetony, kratší prózy a občas i poezii. Na schůzce se uvedla fejetonem o SMSkách a několika básněmi.

Kobře nabídla báseň Azimut, kterou uvádím.

Václav

AZIMUT

Hana Vrbová

Azimut neznámý hodina těžká

Poledník šedesát

a šedesátá třetí rovnoběžka

To na tvé dlani čáry

se potkávají isobary

a bloudí v zemi zakleté

kde ani mech už nekvete

Hledám ve školním atlasu

kam vydáváš se na trasu

Stárnoucí duše dítěte

nastává velká proměna

bez zavazadel a bez jména

my změníme se v páru

Na linkách z isobarů

pak Země bude maličká

a lidi tečky dole

V jediné slze spadnem

na rýžová pole

ŘEKNI MI, CO ČTEŠ ...

Charles Bukowski

Kapitán odešel na oběd ...

Půjčil jsem si v knihovně jednu z posledních knížek Charlese Bukowského, kterou za svůj život (1920 - 1994) napsal. Knižka Kapitán odešel na oběd a námořníci převzali velení vznikla v roce 1991, kdy bylo Bukowskému 71 let a v jeho tvorbě se stále častěji objevuje myšlenka na dámu, která jej v brzké době navštíví - Smrt. Celá knížka je jakýmsi deníkem autora, dalo by se říci, že bez ladu a skladu, zde autor líčí svoje zbytečně prožité dny na dostizích a mezi psaním, pochopitelně s „prasárničkami“ Bukowskému vlastními, neboť kdyby se na stránce neobjevil alespoň jeden výraz, řekněme vulgární, nebyl by to on. V knížce ale objevíte řadu osobitých filozofických názorů, nekonvenčních pohledů na svět nabitých právě životem prožitým v nejrůznějších profesích a situacích.

Již častokrát jsem si pokládal otázku, zda není ztrátou času zabývat se Bukowského poezií a prózou, vždyť on je vlastně hulvát, hrubián a sprostšák. Nechci tvrdit, že tvorbu tohoto autora považuji za vrchol literatury, jistě by se našla velká řádka kvalitnějších autorů, ale přece jenom ... když se na policice v knihovně objeví nový titul, chvíli váhám a potom si jej zase půjčím a po přečtení řeknu, že jsem zase jen objevil tu stokrát objevenou Ameriku. Jenže Bukowski mě prostě provokuje, snad si říkám, že možná, přece jenom najdu něco jiného, ale pokaždé marně. Bukowski ve své knize píše:

Svět se obejde spíš bez literatury než bez kanalizace. A v některých zemích nemají ani jedno ani druhý. Já bych samozřejmě žil radši bez kanalizace. Ale já jsem nemocnej.

Bukowski je skutečně nemocný svou tvorbou. Má rád ty svoje „sračky“ a na celém světě si dokázal získat velkou část čtenářů a obdivovatelů. Možná právě tím svým provokováním, tím, že se blížil problémům lidí z masa a kostí a dokázal mluvit jejich jazykem, nebát se je pojmenovat a především, že zůstal sám sebou.

Václav

VÍTE,ŽE ...

- Ing. Josef Jindra spolupracuje s Pojizerskými listy, např. ve středu 22.května vyšel v těchto novinách článek František Dolenský a Pojizerské listy

**Setkání LISu na chalupě u Prochora (zahrádkářská kolonie Hádek)
se uskuteční v pátek 28.června 2002.**

Sraz v 17 hodin u benzinové pumpy u trati.

Pozvánku na příští schůzku pošle Jana Benešová
(pravděpodobně konec září).

LITERÁRNÍ SOUTĚŽE

Všude dobře, tak co doma

Velká literární soutěž k počtě Kryštofa Haranta z Polžic a Bezdruzic „Všude dobře, tak co doma? 2002“ . Obecní úřad v Bezdruzicích (okres Tachov) už podruhé vyhlašuje Velkou literární soutěž k počtě Kryštofa Haranta z Polžic a Bezdruzic.

Soutěž je vypsána ve třech kategoriích: první pro žáky druhého stupně základních škol, druhá pro studenty středních škol a třetí volná kategorie pro ostatní dospělé autory bez omezení věku. Práce libovolných literárních žánrů (tj. básně, povídku, fejeton atp.) v jednom vyhotovení o max. rozsahu 1 - 3 strany normovaného strojopisu lze zaslat na adresu: Obecní úřad Bezdruzice, odbor kultury, ČSA 196, 349 53 Bezdruzice, tel.: 0183/ 64 92 53, fax: 0183/ 94 92 63. Nebo na e-mailovou adresu: kultura@bezdruzice.cz . Obálku označte heslem „Kryštof Harant“.

Uzávěrka je 30. června 2002. Odborná porota složená z členů českého PEN klubu vybere v každé kategorii tři nejlepší práce a odmění je věcnými cenami. Slavnostní vyhodnocení se uskuteční v rámci zářijových slavností Pocta Kryštofu Harantovi v kulturním domě v Bezdruzicích.

Táborská literární soutěž nakladatelství Půlnoc

Nakladatelství Půlnoc vyhlašuje první ročník soutěže na volné téma pro básníky z České a Slovenské republiky . Autor pošle tři básně, dosud nikde neuveřejněné, psané strojem nebo na počítači na formátu A4. Každá báseň na zvláštní list. Práce nepodepisujte (soutěž je anonymní – přiložte lístek se jménem, příjmením, datem narození a adresou). Zašlete originál a dvě kopie. Práce zašlete na adresu Miloš Uhrmann, Vídeňská 2773, 390 05 Tábor nebo e-mail: pulnoc.tabor@tiscali.cz. Uzávěrka je 15.září 2002. Vyhlášení se uskuteční v Táboře 23.listopadu 2002. Z nejúspěšnějších děl bude vytvořen almanach soutěže.

Václav

POZVÁNKA DO BROUMOVA

V korespondenci jsem obdržel pozvánku na Den poezie v Broumově dne 27.září 2002. Zájemci o setkání necht' kontaktují mne (mám přihlášky na akci).

Přihlášky je nutné zaslat do 31.července 2002 na adresu Mgr. Věra Kopecká, Polákovy domy 190, 550 01 Broumov, nebo e-meilem na adresu: masarykovazs.broumov@worldonline.cz, na této adrese se dozvíte program a další náležitosti, např. informace o chystaném sborníku ze setkání, zajištění noclehu atp. Na akci se sejdou čeští a polští básníci a jako hlavní program je připraven podvečer z veršů zúčastněných autorů pro veřejnost. Václav

PLECHOVÉ KABÁTY

Jarmila Novotná

"Pane řediteli, rozhodně si vezměte na sebe svrchník, venku mrzne až praští. V tom saku vám bude nejspíš zima", sborově, s příděchem starostlivosti o jeho zdraví, radíme s Danou svému odcházejícímu šefovi. Ten se otočí na podpatku a jen zlehka svým příjemně podbarveným témbrem prohodí: "A vůbec, víte dámy, jaký kabát je nejlepší?". "Kožený, flaušový nebo snad duběňák?" přemýšlím nahlas. Šéf se na celé kolo rozesměje a praví: "No přece plechový!"

Hádance, která "prošla" družstevním agrokombinátem, jsme se všichni hrozně smáli. Technická úroveň plechových kabátů, jejich obměna a četnost byla v popředí zájmů snad všech mužů i některých žen, mne nevysímá, v širokém a dalekém okolí. Plechovými kabáty byly řídicí funkce pěkně a přehledně rozsortyrovány, neboť podle nich se dal odvodit s vysokou pravděpodobností stupeň a význam zastávané funkce v hierarchii podnikového managementu a dokonce i účast na pracovišti.

To dá rozum, nejlepší měl vždycky pan předseda. Moc si značky automobilů nepamatují, ale jeho dlouholetá oblíbená značka AUDI na konci 80. let minulého století byl poslední model uvedený na trh toho roku s klimatizací a v laku s černou metalízou. Slušovickou kotlinu jako jarní povodeň zasáhla informace o tom, že nějaký zmrzlinář(!) se základním vzděláním z Košic byl ochoten zmiňovaný vůz odkoupit okamžitě za plnou cenu, osmdesát tisíc západoněmeckých marek, tehdy v kurzu jedna ku desíti a zaplatit tak říkajíc na dřevo! S otevřenou pusou jsem žasla nad značnými výdělkovými možnostmi obyčejného prodávče ledové pochoutky, vařené prý podle starého zaručeného receptu "starej materi", ale čert ví, co obsahoval.

Pak následovaly železné kabáty náměstků mikrostruktur¹ a pana místopředsedy. Zde již převládala větší pestrost. Místopředseda jezdil ve stříbrném modelu FORDU SIERA, kterou důvěrně a správně po valašsku nazýval sirou a jezdil zásadně v síříře. Náměstci pana předsedy "obhospodařovali" služební modro stříbrné renaulty. Pružní a odvážní ředitelé závodů si kupovali auta za svoje, podle toho jak významnými ekonomickými výsledky zasáhli do bojů podnikové "olympiády" o nejlepšího ředitele a jak tučnými ročními odměnami bylo jejich úsilí oceněno.

Vedoucí provozů, středisek, pracovišť a ostatní referenti cestovali ve vlastních žigulících, potažmo v ladách, škodovkách, další v olcitech i trabantech, a nevím v jakých dalších automobilech dostupných tehdy na okleštěném československém trhu. Poté bylo dlouho nic..., následovaly traktory, koně a

¹ mikrostruktura, organizační jednotka závodů se stejným zaměřením (m.živočišné výroby, rostlinné, stavební apod.)

jiné povozy a pak já, v naší ojeté, staříčké dlouhatánské volze. Prvního zbrusu nového favorita jsem si koupila krátce po revoluci z druhé ruky, aby chudák překupník, z toho taky něco měl. Kup to vydařený nakonec byl, za tři roky intenzivního služebního huntování jsem ho ještě s mírným ziskem prodala, aby chudý bernák z toho taky něco měl.

Vzpomínám na Jindru, svobodnou právničku, o níž se vědělo, že tajně pila. Žila sama, byla nešťastná a prý si připadala zbytečná. Už se zdálo, že osud jí štěstí dopřeje, měla před svatbou, přestala pít, koupila si malého fiata šestistovku. Asi tři měsíce nato ukončila tragicky svůj život v Kristových létech na silném stromu u silnice.

Křehká Dorka, maminka školáka ve druhé třídě, byla krátce podruhé vdaná, krásně zamilovaná a plná elánu do dalšího nového života. Pořádila si novějšího Renaulta 16, ale jednoho zimního rána do práce již nedojela. Na rovném a přehledném úseku čtyřproudové silnice z Lípy do Slušovic zvané Gorbačovka, kterou pokrývala silná vrstva rozbředlého sněhu dostala smyk a její život vyprchal pod koly autobusu jedoucího v protisměru.

Nemohu nevzpomenout na ambiciózního veterináře Jardu, ředitele odborného závodu. Veselý byl a dokonce se tak i jmenoval, milý a v mých očích pěkný chlap. Jím řízený automobil ve vysoké rychlosti narazil do stromu...

Rok před svými šedesátými narozeninami, nezvládl svůj vůz Pavel, který před lety přinesl k lepšímu onu hádanku o nejlepším kabátě. V mých vzpomínkách zůstává zapsán jako milovník rychlých kol, psů a domácího pudinku, zvláštní kombinace. Ale i takový byl život.

Tou poslední Jobovou zvěstí byla zpráva o smrtelné havárii známého velkopodnikatele z Jičínska, který měl z pohledu krásy a technických vymožeností onen plechový kabát ten nejlepší, nejrychlejší a nejdražší, značku hodnou toho jména - jaguára. Bohužel již nikdy si nebudeme oplácet veselé jízlivosti, kterými jsme se v rámci konverzace hojně a rádi častovali.

V paměti zůstávají křestní jména, ale příjmení a podoby se postupně vytrácejí, když vzpomínám na všechny ty nešťastné lidičky, které jejich plechové kabáty ochránily před vodním živlem, sněhem, větrem, slotou a jinou nepohodou, avšak neuchránily, to jejich nejdražší co v životě měli, vlastní život.

Holín duben 2002

KOBRA

Kulturní občasník regionálních autorů

Vydává Literární spolek při Městské knihovně v Jičíně jako interní tiskovinu.

Připravil : Václav Franc, K Hájku 1724, 509 01 Nová Paka

Ročník 3. Číslo 6. Červen 2002 .

(13. června 2002)

www.sweb.cz/intronea/kobra